

A Fővárosi Ítéltábla a Kálmán és Kálmán Ügyvédi Iroda (felperesi jogi képviselő címe.; ügyintéző: dr. Kálmán Róbert ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve(I. rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve(II. rendű felperes címe) II. rendű és B. D. D. Szakszervezete (III. rendű felperes címe) III. rendű felpereseknek a Dr. Pozsgay Gábor Ügyvédi Iroda (alperesi jogi képviselő címe; ügyintéző: dr. Pozsgay Gábor ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen társasági határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2016. november 18-án kelt 33.G.42.254/2016/7. számú ítélete ellen a felperesek 8. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi az I., II. és III. rendű felpereseket, hogy 15 nap alatt személyenként fizessenek meg az alperesnek 25.000 (Huszonötezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget;

a felperesek személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperesek a 2014. szeptember 24-én előterjesztett keresetükben a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 45. § (1) bekezdése alapján az alperes 2014. szeptember ...-én tartott taggyűlésének 3-7/2014. (09. 04.) számú határozatai hatályon kívül helyezését kérték.

A felperesek a keresetük indokául arra hivatkoztak, hogy a támadott határozatok a társasági szerződés II. fejezet 5. pont (5) bekezdésének a) pontjába ütköznek, amely szerint a 2008-2012. üzleti évekre vonatkozó beszámoló elfogadásához a taggyűlés egyhangú döntésére lett volna szükség, de az csak 204 „igen” szavazattal történt meg.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy a taggyűlés 2014. május 30-án határozatával a társasági szerződés II. fejezet 5. pont (5) bekezdés a) alpontját módosította, ezt követően már nem volt szükséges a beszámoló érvényes elfogadásához az egyhangú döntés. A 2014. május 30-án tartott taggyűlésen a társasági szerződés módosítása tárgyában hozott határozat végrehajtását a bíróság a 37.G.42.758/2014. számú perben nem függesztette fel. A cégbíróság 117. sorszámu változásbejegyzést elrendelő végzése jogerős, annak hatályon kívül helyezése iránt a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 65. §-a alapján perindításra nem került sor.

A Fővárosi Törvényszék a 2016. november 18. napján kelt 33.G.42.254/2016/7. számú ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül külön-külön fizessenek meg az alperesnek 63.500 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 36.000 forint kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélete indokolásában a lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapította, hogy az alperes

tagjai az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű felperesek 210.000-210.000-200.000 forint névértékű üzletrésszel, amelyek 21-21-20 db szavazatra jogosítják a felpereseket, az összes 300 szavazaton belül.

Az alperes társasági szerződésének II. fejezet 5. pont (5) bekezdés a) alpontja értelmében a taggyűlés egyhangú határozata volt szükséges a számviteli törvény szerinti beszámoló elfogadásához, az adózott eredmény felhasználására vonatkozó döntéshez.

Az alperes 2014. május-án tartott taggyűlésén az 1. napirendi pont keretében a tagok szavaztak arról, hogy a társasági szerződés II. fejezet 5. pont (5) bekezdés a) alpontja törlésre kerül, és a taggyűlés határozott a 2. napirendi pont keretében a 2013. évi beszámoló elfogadásáról. A felperesek keresete alapján a Fővárosi Törvényszék a 37.G.42.758/2014/15. számú ítéletével az alperes 2014. május 30-án tartott taggyűlésén meghozott, a 2013. évi beszámoló elfogadásáról rendelkező határozatot hatályon kívül helyezte. A Fővárosi Ítéltábla a 14.Gf.40.100/2015/4/III. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezését helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolása szerint a Gt. 153. §-a szerint biztosított jog alapján került kikötésre a társasági szerződés II. fejezet 5. pont (5) bekezdés a) alpontjában a beszámoló elfogadását egyhangú szavazathoz kötő rendelkezés, amit a Gt. 153. §-a alapján csak egyhangú döntéssel lehetett volna megváltoztatni. Figyelemmel arra, hogy ebben a kérdésben csak többségi „igen” szavazattal történt a határozathozatal, ezért a határozat érvénytelen, amire tekintettel a 2013. évi beszámoló elfogadása is jogszálysértő.

Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy az alperes 2014. szeptember 4. napjára a cégbíróság felhívására tekintettel összehívott taggyűlésének 1-5. számú napirendi pontjai a 2008-2012. évi mérleg, beszámoló elfogadására, a 6-13. számú napirendi pontok a társasági szerződés módosítására, a 14. számú napirendi pont az új Ptk. rendelkezésével összhangban való továbbműködésről szóló határozati javaslatra, a 15. napirendi pont a társasági szerződés módosításának jóváhagyására és a változásokkal egységes szerkezetbe foglalására vonatkozott. A taggyűlés a 3/2014. (09. 04.) határozatával a 2008. évi mérlegbeszámolót, a 4/2014. (09. 04.) számú határozatával a 2009. évi mérlegbeszámolót, az 5/2014. (09. 04.) számú határozattal a 2010. évi mérlegbeszámolót, a 6/2014. (09. 04.) számú határozattal a 2011. évi mérlegbeszámolót, a 7/2014. (09. 04.) számú határozattal a 2012. évi mérlegbeszámolót 204 „igen” szavazattal, 96 „nem” szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta. Ezt követően a 8-15/2014. (09. 04.) számú határozatok a társasági szerződés egyes rendelkezéseinek módosításáról tartalmaztak döntést, amelyek nem érintették a társasági szerződés II. fejezet 5. pont (5) bekezdés a) alpontját. A 16/2014. (09. 04.) számú határozatával a társaság az új Ptk. rendelkezésével összhangban való továbbműködésről határozott, a 17/2014. (09. 04.) számú határozattal pedig a taggyűlésen meghozott változásokkal egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződést elfogadta.

Az alperes a 2014. május 30-i taggyűlésen és a 2014. szeptember 4-i taggyűlésen meghozott változások cégjegyzéken történő átvezetése céljából 2014 októberében terjesztette elő változásbejegyzési kérelmét a cégbíróságnál. A Fővárosi Törvényszék Cégbírósága a 2014. november 3-án kelt a Cg.01-09-063526/117. számú végzésével elrendelte a következő változások bejegyzését a cégjegyzékbe: a létesítő okirat módosítása 2014. május 30. és 2014. szeptember 4. napján megtörtént, továbbá a cég elektronikus elérhetősége változott.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság abból indult ki, hogy a keresettel támadott taggyűlési határozatok meghozatala idején az alperesi társaság a működését még nem helyezte a Ptk. hatálya alá, ezért a jogvita elbírálására a Gt. rendelkezései az irányadók. A Gt. 45. § (1) és (3) bekezdésének idézését követően megállapította, hogy a felperesek a jogszabályban előírt szubjektív határidőn belül terjesztették elő keresetüket, ezért az az érdemi tárgyalásra alkalmas volt. Figyelemmel arra, hogy a felperesek keresetük indokául arra hivatkoztak, hogy a keresettel támadott öt határozat a társasági szerződésbe ütközik, először azt vizsgálta, hogy 2014. szeptember 4-én a támadott határozatok meghozatalakor, a társasági szerződés milyen tartalommal volt hatályos, a II. fejezet 5.

pont (5) bekezdés a) alpontja hatályos volt-e vagy sem.

Annak tulajdonított jelentőséget, hogy a cégbíróság a 117. sorszámú végzésével átvezette a cégjegyzéken, hogy 2014. május 30-án a társasági szerződés módosult, és a cégiratok között elhelyezte a módosított társasági szerződést, amelyből a korábbi II. fejezet 5. pont (5) bekezdés a) alpontja törlésre került, ezért a peres felek viszonyában (azaz a tagok egymással szembeni és a tagok és a társaság viszonylatában) 2014. május 30-ától már nem volt hatályos a társasági szerződés II. fejezet 5. pont (5) bekezdésének a) alpontja. A társasági szerződésből kikerült az egyhangú szavazatot előíró rendelkezés, ezért a 2014. szeptember 4-i taggyűlésen a Gt. általános szabályai voltak az irányadóak, amely szerint többségi „igen” szavazattal már elfogadható volt az éves beszámoló. Tekintettel arra, hogy a szavazás során a szavazatok 68%-a (az összes 300 db szavazatból 204 db szavazat) „igen” szavazat volt, ezért a 2008-2012. évi beszámolók elfogadásáról szóló határozatok érvényesek.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a 2014. május 30-án tartott taggyűlés a társasági szerződés II. fejezet 5. pont (5) bekezdés a) pontjára vonatkozóan meghozott határozata mindaddig köti a társaságot és tagjait, amíg azt ex nunc hatállyal hatályon kívül nem helyezi a bíróság, ezért a 2014. szeptember 4-i taggyűlésen a határozat értelmében a társasági szerződés II. fejezet 5. pont (5) bekezdés a) alpontját a társaságon belüli jogviszonyokban már nemlétezőnek kellett tekinteni, figyelemmel arra is, hogy annak megtámadására a bíróság előtt nem került sor, így végrehajtása sem kerülhetett felfüggesztésre. Hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.100/2015/4/III. számú jogerős ítéletével helybenhagyott 37.G.42.758/2014/15. számú ítélet kizárólag az alperes által 2014. május 30-án a 2013. évi beszámoló elfogadásáról meghozott határozatot helyezte hatályon kívül, a társasági szerződés II. fejezet 5. pont (5) bekezdés a) alpontját hatályon kívül helyező határozatot nem, ezért ez utóbbi esetben nincs szó anyagi jogerőről, és – mivel az azon alapuló 117. sorszámú változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezésére a perindítási határidő jogvesztő eltelte miatt már nem volt lehetőség – a keresetet kizárólag annak keretei között bírálta el.

A pereszes felpereseket a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes perköltségének megfizetésére. A felperesek illetékmentessége folytán feljegyzett kereseti illeték állami viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 14. §-a alapján döntött.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperesek nyújtottak be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával keresetük teljesítését és az alperes első- és a másodfokú perköltségben marasztalását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérték. Mindezek hiányában harmadlagosan a perköltség leszállítását kérték 30.000 forint + áfa összegre.

Kifejtették, hogy a Fővárosi Törvényszék 37.G.42.758/2014/15. számú elsőfokú ítélete és a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.100/2015/4/III. számú jogerős ítélete a jelen per érdemi elbírálása szempontjából előzményi per, amelyet a felperesek indítottak az alperes 2014. május 30-án megtartott taggyűlésének a 2013. üzleti évre vonatkozó beszámoló elfogadására irányuló határozata hatályon kívül helyezése iránt.

Érvelésük szerint a jelen perben is azt kellett volna vizsgálnia az elsőfokú bíróságnak, hogy a 2014. május 30-i taggyűlésnek a társasági szerződés II. fejezet 5. pont (5) bekezdés a) alpontjának törlésére vonatkozó napirendje kapcsán a hozott határozata érvényes-e, de a korábban eljáró bíróságok már egyértelműen megállapították, hogy a hozott határozat érvénytelen. A Fővárosi Ítéltábla a 14.Gf.40.100/2015/4/III. számú jogerős ítéletében megállapította, hogy a 2014. május 30-i taggyűlés 1. napirendi pontjára vonatkozó szavazás a Gt. 153. § alapján egyhangúsághoz kötött volt, azonban a jelenlevők egyhangú szavazata hiányzott, így a társasági szerződésmódosítást az alperes jogszabályba ütközően tekintette elfogadottnak. Az elsőfokú bíróság ítélete ellentétes a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.100/2015/4/III. számú jogerős ítéletével, így sérti a jogbiztonságot,

amely az Alaptörvényben rögzített jogállamiság nélkülözhetetlen eleme.

Álláspontjuk szerint a jogerős ítéletben kifejtettek alapján a társasági szerződésmódosítás jogszabályba ütköző és érvénytelen volt, így a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján semmisnek minősül. A semmis társasági szerződésmódosításra attól függetlenül nem lehet jogot alapítani, hogy esetlegesen a cégbíróság a változást annak alapján átvezette és az nem került megtámadásra. A semmisségre határidő nélkül lehet hivatkozni, az érvénytelen társasági szerződésmódosítás alkalmatlan a szerződő felek által célzott joghatás kiváltására.

Előadták, hogy azért nem támadták meg a 2014. május 30-i taggyűlés 1. napirendi pontjaként a társasági szerződés II. fejezet 5. pont (5) bekezdés a) alpontjának társasági szerződésből történő törlésével kapcsolatos taggyűlési határozatot, mert a napirendi pont kapcsán nem született érvényes határozat, a határozat nem került kihirdetésre, ezért nem volt olyan határozat, amely sérelmes lett volna a felperesek számára. A szavazás eredményét sem az alperes, sem annak ügyvezetője, sem az alperes egyetlen tagja sem tekintette úgy, hogy érvényes határozat került volna elfogadásra, ezt az akkor készült hangfelvétel és az arról készült leirat is egyértelműen bizonyítja. A hanganyag egyértelműen bizonyítja, hogy a levezető elnök, az ügyvezető a szavazatszámlálást követően egyáltalán nem hirdette ki, nem állapította meg az elfogadott határozatot és annak tartalmát, maga sem tekintette úgy, hogy érvényes határozat került volna elfogadásra. Az csupán utóbb derült ki a felperesek számára, hogy az alperes utóbb a szavazás eredményét akként minősítette, hogy a határozati javaslat elfogadásra került a tagok által annak ellenére, hogy a Gt. 153. §-a és a Fővárosi Ítéltábla jogerős 14.Gf.40.100/2015/4/III. számú ítélete által megkövetelt egyhangúság nem volt meg.

Előadták továbbá, hogy nem került sor a határozati javaslat szerinti módosítással egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződés taggyűlés általi elfogadására sem 2014. május 30-án, ahogy az erre vonatkozó napirendi pont sem szerepelt a meghívóban. Az alperes a Gt. 18. § (1) bekezdésében megköveteltek ellenére nem döntött a módosítással egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződésről, és a társasági szerződés módosítását a taggyűlési jegyzőkönyvbe sem foglalta.

Kiemelték, hogy amennyiben történt volna érvényes társasági szerződésmódosítás, ebben az esetben a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatályba lépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 9. § (2) bekezdése szerint – mivel ez minősült volna a Ptk. hatálybalépését követő első létesítő okirat módosításnak – ezzel egyidejűleg köteles lett volna az alperes a Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködésről dönteni és módosítani a társasági szerződését a Ptk. rendelkezéseinek megfelelően.

Felhívták a figyelmet, hogy a 2014. szeptember 4-i taggyűlés időpontjáig nem került beadásra olyan egységes szerkezetű társasági szerződés, amelyből a II. fejezet 5. pont (5) bekezdés a) alpontja törlésre került, az alperes csupán 2014. október 16-án nyújtott be a cégbíróságra ilyen tartalmú egységes szerkezetű társasági szerződést. Álláspontjuk szerint az a körülmény, hogy az alperes ügyvezetője és eljáró jogi képviselője érvényesen meg nem szavazott határozati javaslattal módosított egységes szerkezetű társasági szerződést nyújtott be a cégbíróság részére, több anyagi jogszabályt sért, jogellenes.

Mindezekre figyelemmel azt hangsúlyozták, hogy a 2014. szeptember 4-én tartott taggyűlésen hatályba volt a társasági szerződés II. fejezet 5. pont (5) bekezdés a) alpontja, mert a 2014. május 30-i taggyűlésen a társasági szerződés ezen pontja törlésére vonatkozó javaslat nem kapta meg a szükséges szavazattöbbséget, az elutasító döntés minden jelenlévő tag, az ügyvezető és levezető elnök számára nyilvánvaló és egyértelmű volt, a módosítással egységes szerkezetű társasági szerződés elfogadására vonatkozó szavazás, döntés nem volt, a társasági szerződés módosítása nem került a taggyűlési jegyzőkönyvbe foglalásra, ezért nyilvánvaló, hogy 2014. szeptember 4-én nem létezett, nem állt rendelkezésre ezen pont törlését tartalmazó társasági szerződés és az nem került a

cégbíróság részére benyújtásra, a tagok számára megküldésre. Az a körülmény, hogy a taggyűlést követően két hónappal a cégbíróság átvezette a cégjegyzéken a változást, nem jelenti azt, hogy ez a változás a korábban megtartott taggyűlésre a peres felek viszonyában irányadó és alkalmazandó lenne.

A felperesek sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében az indokolási kötelezettségét megsértve nem tért ki arra, hogy miért nem fogadta el a felperesek kereseti érvelését, amely szerint a taggyűlés nem szabályszerűen került összehívásra, valamint a taggyűlési meghívóhoz mellékelten vagy azt követően nem kerültek megküldésre a felperesek részére a 2014. szeptember 4-i taggyűlés 1-5. napirendi pontjához tartozó előterjesztések.

A perköltség leszállítását arra hivatkozással kérték, hogy az alperes a 2016. november 18-i tárgyaláson a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) alapján kérte megállapítani az ügyvédi munkadíj mértékét azzal, hogy áfa-körbe tartozik. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés b) pontja alapján a jelen perben a per tárgyának értéke 600.000 forint, ezért a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 3/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján 10.000.000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10.000 forint, azaz jelen esetben a megítélhető ügyvédi munkadíj 30.000 forint + áfa összeg lenne.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

Hivatkozása szerint a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.100/2015/4/III. számú ítéletével befejezett perben a jogerős ítélet kizárólag a 2013. évi beszámoló elfogadásáról rendelkező határozat hatályon kívül helyezéséről döntött. Nincs tehát olyan bírósági ítélet, amely arról határozott volna, hogy a társasági szerződés II.a.5. (5) bekezdés a) alpontja 2014. május 30-án nem került érvényesen módosításra azzal, hogy törlésre került. Hangsúlyozta, hogy az ítélet indokolásában foglalt okfejtésnek ítélt dolog hatálya nincs, az ítélet rendelkező részéhez fűződik az ítélt dolog jogkövetkezménye. Sem a jelen perben eljáró bíróságot, sem a feleket nem köti az előzményi perben hozott egyik bírósági határozat sem, de a jelen per bírósága nem jogosult az alperesi társaság 2014. május 30-án meghozott határozatának és a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága Cg.01-09-063526/117. számú végzésének felülvizsgálatára sem. A Gt. 45. § (1) bekezdésében, valamint a Ctv. 65. § (2) bekezdésében szabályozott törvényi határidők a jelen per megindításakor már elteltek, ezért a társasági szerződés módosítása és a változásbejegyzést elrendelő végzés perrel nem támadható, továbbá a felpereseknek a jelen perben nem is volt ezek megtámadására irányuló kereseti kérelme. Ezen jogszabályi határidők olyan speciális szabályokat képeznek, amelyek nem kerülhetők meg a felperesek által felhívott Ptk. 200. § (2) bekezdése szerinti semmisségre hivatkozással. A társasági szerződés 2014. május 30-án elhatározott módosításának és az azon alapuló változásbejegyző végzésnek az érvényessége a jelen perben már nem vizsgálható. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt, hogy a perbeli taggyűlésen milyen tartalommal volt hatályos a társasági szerződés, amelyből következően a beszámoló elfogadásához nem kellett egyhangú határozattal döntenie a taggyűlésnek, ezért az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott. Kitért arra is, hogy az alperes 2015. évi beszámolóját elfogadó taggyűlési határozat felülvizsgálata tárgyában első fokon a Pesti Központi Kerületi Bíróság 11.G.42.542/2016/12. számú ítéletével lezárt ügyben is a jelen perben keletkezett elsőfokú ítélettel egyező tartalmú ítélet született.

Véleménye szerint felperesek rosszul értelmezik úgy, hogy a 2014. május 30-án megtartott taggyűlésen elhangzott megállapításokat és jognyilatkozatokat nem lehet a társasági szerződés módosítására vonatkozó határozatként értelmezni, és helytelenül értelmezik az alperes ügyvezetőjének kijelentéseit is (amely egyébként is irreleváns, mert a döntéseket a tagok hozzák meg), amelyek kétséget kizáróan a társasági szerződés módosítását megelőzően fennálló azon lehetetlen helyzetre vonatkoztak, amelyben a beszámoló elfogadásához egyhangúság kellett.

Kifejtette, hogy a felperesi tagok beszámolóval kapcsolatos szavazati joga nem minősül olyan különleges jognak, amelyet korábban a Gt. 153. §-a vagy a jelenleg hatályos Ptk. 3:102. § (3) bekezdése szabályoz. A felperesek által hivatkozott jogosultság az alperesi társaság minden üzletrészához általánosan kapcsolódó és a társaság valamennyi tagját megillető szavazati jogot foglal magában, amely kizárólag az alperesi társaságban fennálló belső tagi ellentétekből kifolyólag válik tartalmi értelemben vétőjoggá, az a felperesek által hivatkozott különleges jogosultságot nem jelenthet számukra. Sem a Gt., sem a Ptk. nem tartalmaz olyan előírást, amely szerint kizárólag egyhangú döntéssel lehetne megváltoztatni a társasági szerződés olyan rendelkezését, amely valamely taggyűlési döntés kapcsán egyhangú határozathozatalt kíván meg.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárás lényeges szabályait nem sértette meg, mert a kereseti kérelem tárgyában az ítélete érdemi döntést tartalmaz. Sem a Gt. 144. § (2) bekezdése, sem a Ptk. 3:17. § (3) bekezdése nem köti ki azt, hogy milyen módon kell a napirendet kifejteni a meghívóban, ezért az eset összes körülményeit figyelembe kell venni ennek megítélésakor. A napirendi pontokat olyan határozottsággal kell megjelölni a taggyűlési meghívóban, hogy a tagok számára azokból megállapíthatók legyenek a döntésre váró kérdések, ekként eldönthessék, hogy a taggyűlésen részt kívánnak-e venni. A taggyűlési jegyzőkönyv értelmében a felperesek a mérlegeket megkapták, annak hiányát a taggyűlésen nem kifogásolták. A taggyűlési meghívó tehát alkalmas volt arra, hogy a taggyűlés napirendjén szereplő kérdésekben érdemben lehessen tárgyalni.

Véleménye szerint helytálló az elsőfokú bíróságnak az ügyvédi munkadíjból álló perköltség mértékére vonatkozó döntése is, mert a felperesek figyelmen kívül hagyták, hogy 5 db taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése tárgyában terjesztettek elő keresetet, ezért az eljáró bíróságnak tárgyi keresethalmazatot kellett elbírálnia. Az Itv. 40. § (1) bekezdése szerint a per tárgyának értéke 3.000.000 forint, így egy felperesre jutó ügyvédi munkadíj összege 50.000 forint, amely áfa-val növelten 63.500 forintot tesz ki. Az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj csökkentésének egyéb okból sincs helye.

A fellebbezés megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére a Pp. 252. § (2) - (3) bekezdése, alapján nincs ok, mert az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat nem sértette meg, és a bizonyítási eljárás kiegészítésére sincs szükség. Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az irányadó jogszabályok helyes alkalmazásával helytálló érdemi döntést hozott. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetért, ezért azokra csak visszautal, és a felperes fellebbezésére tekintettel csupán az alábbiakat emeli ki.

A Fővárosi Ítéltábla az alperes cégiratai és jegyzékének adatai alapján megállapította, hogy az alperes működésére a 2014. szeptember 4-én tartott taggyűlés időpontjában és azt megelőzően a Gt. és az annak alapján készült társasági szerződés volt irányadó.

Az alperes taggyűlése 2014. szeptember 4-én a 8/2014.(09.04.) számú taggyűlési határozatával döntött a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezéseire való áttérésről, illetve a társaság elhatározta a Ptk. rendelkezései szerinti továbbműködését. A Ptk. rendelkezéseire való áttérés érdekében ezen a napon a társaság a társasági szerződést módosította, amelynek cégjegyzékbe való bejegyzése 2014. november 3-án megtörtént. A változásbejegyzést elrendelő végzés 2014. november 5-én jelent meg a Cégközlönyben.

A Ptk. a jogi személyekre vonatkozó általános szabályai között elhelyezett 9. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködés időpontját követően hozott döntéshozó szervi határozatok bírósági felülvizsgálatára a Ptk. rendelkezéseit kell

alkalmazni.

A Ptké. a jogi személyek körébe tartozó gazdasági társaságokra, az egyesülésre, valamint az egyes cégformákra vonatkozó rendelkezései között elhelyezett 16. §-a szerint a Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködés időpontjának napját megelőzően hozott társasági határozatok bírósági felülvizsgálatára a Gt. rendelkezéseit kell alkalmazni.

A Ptké. 9. § (4) bekezdése és a 16. §-a egyaránt vonatkozik a jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társaságokra (a korlátolt felelősségű társaságokra is), és azok együttes értelmezése alapján az állapítható meg, hogy azok nincsenek egymással ellentmondásban. E rendelkezések gazdasági társaságokra való együttes alkalmazásával azt az egyértelmű következtetést kell és lehet levonni, hogy mindaddig, amíg a gazdasági társaság legfőbb szerve nem döntött a gazdasági társaság Ptk. rendelkezései szerint való továbbműködéséről, addig a gazdasági társaság működésére, a szervei által hozott határozatainak bírósági felülvizsgálatára (pl. a keresetindítási határidő, a határozat jogszabálysértése, a perben alkalmazható jogkövetkezményekre stb.) a Gt. rendelkezéseit kell alkalmazni, majd amikor a legfőbb szerv döntött a gazdasági társaság Ptk. rendelkezéseivel összhangban álló továbbműködéséről, és a létesítő okiratát a legfőbb szerv a Ptk. rendelkezéseire való áttérés céljából módosította és ezt a legfőbb szerv a határozatában rögzítette, ezen időponttól kezdődően a gazdasági társaság szervei által hozott határozatainak bírósági felülvizsgálatára (pl. a keresetindítási határidő, a határozat jogszabálysértése, a perben alkalmazható jogkövetkezmények stb.) a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni.

A Ptk. rendelkezéseire való áttérést tartalmazó határozat meghozatalának időpontjától kezdődően a határozat alapján a Ptk. rendelkezési azonnal hatályosulnak a tagok egymás közötti jogviszonyaiban, valamint a társaság és tagjai közötti jogviszonyaiban, függetlenül a módosítás, illetve változás cégjegyzékbe való bejegyzésének megtörténtétől, ugyanis a Ptk. (a Gt. rendelkezéseivel azonosan) és a Ctv. (a Gt. hatályossága idején hatályban volt Ctv. rendelkezéseivel azonosan) nem tartalmaznak olyan rendelkezést, amely szerint a legfőbb szerv határozatán alapuló létesítő okirat-módosítás vagy az abban foglalt valamelyik adatváltozás hatályossá válásához szükség lenne a cégbejegyzés megtörténte.

Az előbbiekből az következik, hogy az alperes 3-7/2014. (09. 04.) számú taggyűlési határozatai meghozatalának időpontjában a gazdasági társaság működésére, a gazdasági társaság szervei által hozott határozatokra és azok tartalmára, a határozatok bírósági felülvizsgálatára a Gt. rendelkezéseit kell alkalmazni, így a legfőbb szerv határozatának bírósági felülvizsgálatára irányuló keresetindítási határidőre is.

A felperesek a Gt. 45. § (1) bekezdésére alapították keresetüket, amely alapján a gazdasági társaság bármely tagja kérheti a társaság szervei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatát arra hivatkozással, hogy a határozat e törvény vagy más jogszabály rendelkezéseibe, illetve a társasági szerződésbe ütközik.

A társasági határozat bírósági felülvizsgálata iránti pert megindító keresetlevélben a Pp. 121. § (1) bekezdés c) pontja szerint a felpereseknek elő kell adni az érvényesíteni kívánt jog alapjául szolgáló tényeket, azt, hogy a per tárgyát képező sérelmezett határozatok a felperesek álláspontja szerint milyen okból jogsértőek, az alperes társasági szerződésének mely rendelkezésébe, vagy melyik jogszabály melyik rendelkezésébe ütköznek.

A Gt. 45. § (3) bekezdés szerint a jogsértő társasági határozat bírósági felülvizsgálata iránti pert a

határozatról való tudomásszerzéstől számított 30 napon belül a gazdasági társaság ellen kell megindítani. A határozat meghozatalától számított 90 napos jogvesztő határidő elteltével a határozatot akkor sem lehet keresettel megtámadni, ha a perlésre jogosulttal azt nem közölték, illetve arról addig nem szerzett tudomást. A kereseti kérelemhez kötöttség elve alapján a bíróság a perben csak a felperesek jogvesztő határidőn belül előterjesztett kereseti kérelmét vizsgálhatja, illetőleg amennyiben az alperes hivatkozik arra, hogy a kereseti kérelem előterjesztése vagy annak megváltoztatása az elévülési időn túl történt, úgy ezen korlátok között dönt a perben.

A felperesek a 2014. szeptember 24-én előterjesztett keresetükben a Gt. 45. § (1) bekezdése alapján arra hivatkoztak, hogy a támadott határozatok a társasági szerződés II. fejezet 5. pont (5) bekezdésének a) pontjába ütköznek, amely szerint a 2008-2012. üzleti évekre vonatkozó beszámoló elfogadásához a taggyűlés egyhangú döntésére lett volna szükség, de az csak 204 „igen” szavazattal történt meg.

A felperesek által az elsőfokú eljárás későbbi szakaszában, először a 2016. október 26-án tartott tárgyaláson hivatkozott jogsértés, amely szerint a taggyűlést nem szabályszerűen hívták össze, valamint a taggyűlési meghívóhoz mellékelten vagy azt követően nem küldték meg a felperesek részére a 2014. szeptember 4-i taggyűlés 1-5. napirendi pontjához tartozó előterjesztéseket, a Gt. 45. § (3) bekezdésében meghatározott jogvesztő határidő letelte és a Pp. 247. §-ának (1) bekezdésében foglalt tilalmi rendelkezés miatt érdemben nem volt vizsgálható.

A Pp. 247. §-ának (1) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban a keresetet nem lehet megváltoztatni. Nem megengedett keresetváltoztatásnak minősül a másodfokú eljárásban, ha a felperes a társasági határozat hatályon kívül helyezését a fellebbezésében a keresetben megjelölthöz képest új okra alapítja.

A cég bejegyzését követően a társasági szerződés módosítása történhet társasági szerződésmódosító okiratban, a legfőbb szerv határozatában, az ügyvezetés mint a társaság szerve által hozott határozatában (ha erre az ügyvezetést a társasági szerződés feljogosította).

A létesítő okirat módosítását változásbejegyzési kérelem benyújtásával kell bejelenteni a cégbíróságnak abban az esetben is, ha a változás a cégjegyzék más rovatát, mint a 8. rovatot (létesítő okirat, illetve a létesítő okirat módosítása keltezésének időpontja), nem érinti. A létesítő okirat módosítása mindig érinti a cégjegyzéket, ha mást nem, a 8. rovatot – amit a Ctv. 24. § (1) bekezdés d) pontja alapján a cégjegyzékbe be kell jegyezni – és a változás bejegyzését elrendelő végzést a Céglétesítőben közzé kell tenni.

A Ctv. 22. § (1) bekezdése alapján a cégnyilvántartás hitelesen tanúsítja a benne feltüntetett adatok, továbbá a bejegyzett jogok és tények fennállását, illetve azok változásait. A polgári perben a bíróságnak arra nincs hatásköre, hogy a cégnyilvántartásban feltüntetett adatokkal szemben a bejegyzett cégszemélyek változását megállapítsa. A közhiteles cégnyilvántartás adataival szemben lefolytatható bizonyításra a Ctv.-ben szabályozott bejegyzési (változásbejegyzési) eljárás, a jogorvoslatok és a törvényességi felülvizelési eljárás keretei között, az ott meghatározott eljárási rend szerint, továbbá a közhiteles cégnyilvántartásban szereplő adat, jog vagy tény valótlanosságának megállapítása iránt indított külön peres eljárásban van lehetőség.

Ha a cégnyilvántartásba bejegyzett adat, jog vagy tény nem felel meg a valóságnak, akkor ennek megállapítása iránt külön peres eljárás megindítására van lehetőség.

A jogalkotó a társasági szerződésmódosítás érvénytelenségének okait a Gt.-ben külön nem nevesítette. A társasági szerződés módosítása érvénytelenségére való hivatkozás a Ctv. alapján kétféle pertípusban lehetséges; a változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése iránti perben (Ctv. 65-68. §) és a létesítő okirat módosítás érvénytelenségének megállapítása iránti perben (Ctv. 70. §). A Ctv. 65. § (1) bekezdése szerint a végzés vagy az annak meghozatala alapjául szolgáló iratok jogszabályba ütközése miatt az ügyész, valamint az, akire a végzés rendelkezést tartalmaz – a rendelkezés őt érintő részére vonatkozóan – pert indíthat a végzés hatályon kívül helyezése iránt. A per megindításának a Ctv. 65. § (2) bekezdése alapján a Cégbőlönnyben való közzétételtől számított harminc napon belül van helye, a határidő elmulasztása jogvesztéssel jár. A létesítő okirat módosítás érvénytelenségének megállapítása iránti perben a létesítő okirat cégjegyzékadattal összefüggő és össze nem függő módosításának érvénytelenségére is lehet hivatkozni. Perindításra jogosult az ügyész és az, aki a jogi érdekét valószínűsíti. A perindításra a bejegyzést elrendelő végzés Cégbőlönnyben való közzétételétől számított 6 hónapos jogvesztő határidő alatt van lehetőség.

A legfőbb szerv határozatának, illetve a társaság szervei által hozott határozatnak a bírósági felülvizsgálata iránt per indítható a Gt. 45. § (1)-(2) bekezdése alapján. A társasági határozattal megvalósult társasági szerződésmódosítás jogszabálysértése körében a határozat tartalma vagy meghozatala során megvalósult eljárási szabálysértésre lehet hivatkozni. Ilyen per megindítására sor kerülhet a társasági határozaton alapuló változás bejegyzése előtt és után.

A perben hozott jogerős határozat újabb változásbejegyzés alapjául szolgálhat (változásbejegyzési kérelem vagy törvényességi felügyeleti eljárás eredményeként).

A közhiteles cégnyilvántartásba bejegyzett adat, jog vagy tény jogszabálysértése esetére a Ctv. V. Fejezetében szabályozott jogorvoslati eljárások és a Ctv. VI. Fejezetében lévő törvényességi felügyeleti eljárások [pl. a Ctv. 74. § (1) bekezdés a)-c) pontjai alapján kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárások] állnak rendelkezésre a jogszabálysértés megszüntetését eredményező eljárásaként.

A gazdasági társaság ellen annak tagja által a társasági határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított polgári perben eljáró bíróságnak nincs hatásköre arra, hogy bizonyítási eljárást folytasson le a cégnyilvántartásban szereplő adatokkal szemben, és annak eredményeként a bejegyzett adatok megváltozását megállapítsa és azokat fogadja el a valóságnak megfelelő adatként.

A Fővárosi Ítéltábla az alperes cégjegyzéke alapján megállapította, hogy a 2014. május 30-án megtartott taggyűlésen hozott határozatok alapján a cégjegyzéket érintő változásokat – így a létesítő okirat módosítás dátumát a 8. rovatban – a cégbíróság 2014. november 3-án a cégnyilvántartásba bejegyezte és 2014. november 5-én közzétette.

Az alperes létesítő okiratának 2014. május 30-i módosítása a cégiratoknál elhelyezett, a 2014. május 30-án tartott taggyűlés határozatainak alapul, amelybe foglalt 3/2014.(05.30.) számú taggyűlési határozattal a taggyűlés döntött a társasági szerződés II. fejezet 5. pont (5) bekezdésének a) pontjának törléséről. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy a Gt. 45. § (5) bekezdésének és a 46. § (2) bekezdésének helyes alkalmazásával a gazdasági társaság által meghozott határozatok a társaság működésére mindaddig irányadóak, amíg a bíróság a határozatok végrehajtását fel nem függeszti, illetőleg azokat ítéletével hatályon kívül nem helyezi.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe, hogy a 2014. május 30-án tartott taggyűlés határozatainak bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.100/2015/4/III. szám alatti ítéletben elbírált jog kizárólag a felülvizsgált határozatokra vonatkozott.

A társasági határozatok bírósági felülvizsgálatának a Gt. 45. § (1) bekezdésében megteremtett lehetősége a társaság többségi döntésével szemben a kisebbségben lévő tagok jogvédelmének eszköze, amely a bíróságot a kisebbségi jogok védelme érdekében a meglévő társasági jogok alakítására hatalmazza fel. A bíróság kasszációs jogkörét tartalmazó szabályozás a társaság legfőbb szerve által meghatározott és az ítélet meghozataláig – illetőleg a határozat végrehajtásának esetleges felfüggesztéséig – fennálló társasági jogok és kötelezettségek változását eredményező, alakító rendelkezés, amelynek visszaható hatálya nincs. A bíróság jogot alakító hatásköre magából a Gt. 45. § (1) bekezdéséből ered, amelyre kizárólag a Gt. által pontosan meghatározott indokok alapján, de a kereseti kérelem korlátai között kerülhet sor. A jogszabálysértés a társaság szervei által meghozott határozat hatályon kívül helyezésének csak az egyik lehetséges indoka, mert a Gt. 45. § (1) bekezdése alapján a bíróság jogalakító felhatalmazása a társasági szerződésbe ütköző határozatokra is kiterjed. A hatályon kívül helyezésre alapot szolgáltató okok olyan joghatás kiváltására alkalmas tények, amelynek jogkövetkezményeit – a jogszabálysértő és a társasági szerződésbe ütköző határozat tekintetében egységesen – a társasági jog szabályait tartalmazó Gt. rendelkezései szerint kell levonni.

A Gt. 9. § (2) bekezdése értelmében a Ptk. rendelkezéseit kizárólag a Gt. által nem szabályozott vagyoni és személyi viszonyokra kell megfelelően alkalmazni. A fentiek alapján a társaság szervei által meghozott határozat bírósági felülvizsgálatának tárgyát, a bíróság vizsgálatának kereteit és a keresetnek helyt adó rendelkezés hatályát, valamint annak jogkövetkezményeit a Gt. rendelkezései tartalmazzák. A felperesek a fellebbezésükben alaptalanul sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság a határozatok bírósági felülvizsgálata során megalapozatlanul mellőzte a Ptk. alkalmazását.

Az elsőfokú bíróság helytállóan helyezkedett arra a jogi álláspontra, hogy a per tárgyát képező taggyűlési határozatok elfogadása az akkor hatályos társasági szerződésnek megfelelt, mert a 2014. május 30-án megtartott taggyűlésén hozott határozatok alapján a cégjegyzéket érintő változásokat – így a létesítő okirat módosítás dátumát a 8. rovatban – a cégbíróság a cégnyilvántartásba bejegyezte és közzétette, továbbá a Ctv. 65. és 70. §-ában szabályozott jogvesztő határidő is eltelt, így az alperes cégjegyzékének 8. rovatába bejegyzett 2014. május 30-án módosított létesítő okirat volt irányadó a társaság működésére, amely már nem írta elő a taggyűlés egyhangú döntését.

A felperesek a fellebbezésükben helyesen hivatkoztak arra, hogy a pertárgy értéke a több társasági határozat felülvizsgálata iránti tárgyi keresethalmazat esetén sem határozható meg a Pp. 24. § (1) bekezdése értelmében. Az R. 3. § (3) bekezdés szerint ha a perben a pertárgy értéke nem állapítható meg, a munkadíj minden megkezdett tárgyalási óránként, valamint az ügyvédnek a pert megelőző és a peren kívül végzett tevékenységéért óránként 5.000 forint, de legalább 10 000 forint. Ezért az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a pernyertes alperest képviselő ügyvéd munkadíját a kifejtett munkával arányban álló összegben.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperesek a Pp. 239. §-a szerint irányadó 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek az alperes javára az R. 3. § (3), (5) bekezdése és a 4/A. § szerint meghatározott, a kifejtett képviseleti tevékenységgel arányban álló, áfával növelt összegű ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére. A felperesek személyes költségmentessége folytán le nem rótt, az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési illeték viselésére vonatkozó rendelkezés az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-án alapul.

Budapest, 2017. május 17.

Dr. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

. Pusztai Anita s.k.. Bleier Judit s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő